

In celebration of Daf Yomi completing Meseches Yuma, we present you the complete text of The Song of Yuma. This is the newest addition to the Songs of Shas series, which offers a summarizing, concise, and joyful *chazara* of the *klallim* and *yesodos* of each Mesechta in an easy-to-remember and retainable rhyme.

מסכת יומא, עבודת יום הכפורים, חמשה עניים and תשובה, כהן גדול מפרישין כהן גדול, ללשכת פרהדרין, סנהדרין יום הכפורים, אינה כשרה אלא בו.

From the מלואים or סיני, we learn the מצוה of פרישה, מתקנין לו אשה, to be may require, to be בעד ביתו, ווי אזוי, מרצה is ציץ, דחוייה or טומאה הותרה, כל עבודת יום הכפורים, אינה כשרה אלא בו.

handles, all the daily עבודה גדול, כל שבעת הימים, candles, ומקטיר את הקטורת, and sheep, מעבירין לפני פרים ואילים, ערב יום כפורים שחרית, brings sleep. מפני שהמאכל, לא היה מניחין לאכול הרבה.

He was then brought to the בית אבטיס so spooky, שבועה, for a אבטיס, צדוקי us, you're no אישי כהן גדול, with their fingers, פרחי כהונה, Place one foot on the רצפה, in order to keep him awake.

as early as חצות, really, no kiddin' תרומת הדשן, an עזרה full of yidden, Vos Iz Neias, After a violent incident, as shown on, התקינו שלא היו תורמין את המזבח, אלא בפייס.

they were רווחים בית ראשון, עומדין צפופין, through bribery and שני כהנים גדולים, Their misinterpretation of the פסוק, when bringing the קטורת, כי בענן אראה, על הכפרת.

which would, כהן, decided, הפייס הראשון, and place two logs of wood, סידור מערכה, דישון, גנייה בגדי כהן גדול need, or can they be worn by a כהן הדיטו a macher, So long as they're not used, for a יום הכפורים אחר.

is for the תמיד, עבודת הדם, תורה, as detailed in the השני, מי מדשן מזבח הפנימי, ואת המנורה, שני ידים and ראש, מי מעלה אברים לכבש, A total of thirteen כהנים, including for the חביתין and דקה.

Were the אברים carried to the מזבח, דרך הילוכו, Or was it the way it was dismembered, דרך נתוחו, Should it be הפשטו, דרך, how one skinned the כבש, Or was it based on its quality, that it was lined up on the כבש.

always walked to the east, and to his right he would begin, כל פינות שאתה פונה, לא יהו אלא דרך ימין, ריח and קטורת, for its ריח, הפייס השלישי, מי מעלה אברים למזבח, הפייס הרביעי, מי מעלה אברים למזבח.

arrived, שחיתה, אמר להם הממונה, was the way sunrise was described, עד שבחברון or ברקאי, בגדי לבן and בגדי זהב, we kept on rearranging, Two טבילה, each time he was changing, and קידושי ידים ורגלים.

of gold, garments of white - without sin, בגדים, לפנים בגדי לבן, שמונה בגדים, חמש טבילות ועשרה קדושיין, would immerse, כהן גדול, the place filled with smoke, All the טבילות were in the הפרוה, בית, except for the first.

אביי היה מסדר סדר המערכה, משמא דגמרא, הקטרה was arranged first, on it you did the מערכה גדולה, Before the מערכת קטורת, שני גזרי עצים, Followed by the מזבח הפנימי, and the first five נרות for cleaning.

גורס is אבא שאול, as per the way דם התמיד, Next came the הקטרת, followed by הטבת שתי נרות, ואברים למנחה, ומנחה לחבתין, וחבתין למוספין, ומוספין לבזיכין.

עניים, מחייב, הלל, The actions of, ר' אלעזר בן חרסום, מחייב את העשירים, The יוסף and his actions, רשע is measured, מפני מה לא עסקת בתורה, don't blame it on distractions.

while the כהן faced west, בא לו אצל פרו, and then he confessed, סומך שתי ידיו עליו, Please forgive וביתי אנני, we really messed up, the כהן גדול, חטאתי עויתי ופשעתי, fessed up.

both similar in sight, שני שעירים, Then on to the לקיחתן כאחד, and in value, appearance and height, שעיר לה', would end up על הכפרות, על הפרוכת, and inside on the מזבח, And the לעזאזל, is, the שעיר המשתלח.

they would tighten, לשון של זהורית, A, כפרה, they hoped it would whiten, With a proper, would add to the preparation, The אב and the סגן, הגורל עושה חטאת, not the declaration.

וכך היה אומר, פר, וידיי on the, פר, וכך היה אומר, ובני אהרן וגומר, לפניך אני וביתי, We have sinned וביתי, ככתוב בתורת משה, כי ביום הזה יכפר אליכם, מכל חטאתיכם, לטוהר אתכם, forgive, לטוהר אתכם.

the דם was given, to the one who would mix it, After the שחיתה, Then up to the מזבח for גחלים, with the מחתה he picks it, דקה, was קטורת, twice a day, פרס a בכל יום, והיום מוסיף מלא חפניו, והיום דקה מן הדקה.

before all the others, כפרתו קודמת, Then the כפרה of his household, before his כהנים brothers, בפועל K'hal, before the כפרת אחיו הכהנים, וכפר בעדו ובעד ביתו, ובעד כל קהל ישראל.

so fine and pure, קטורת, Two handfuls of, into the כף, the כהן גדול would pour, עבודות קשות שבמקדש, the perfect קמיצה, קמיצה, The מליקה of a bird, and on כיפור יום.

guided, כהן גדול, together the כף, and the מחתה, Through the טרקסין, or the פרוכת, that divided, He walked all alone, on the tenth of the חודש, וכל אדם לא יהיה באהל מועד, בבואו אל הקודש.

the poles, מחתה, between, he placed, the קדש הקדשים, In the, he heaped it on the coals, צבר את הקטורת, the place filled with smoke, נתמלא כל הבית, this short prayer he spoke, לא היה מאריך בתפלות.

May there be enough rain, don't listen to that fella',
His ברכות were recited, a total of eight,
אל תכנס לפניך תפילת, ועל ההודאה and מחילה,
should not require ברנסה, from one to another,
Our נוסח adds a תפלה, for the expectant mother.

With no ארון in בני שני, the אבן שתייה replaced it,
The כהן גדול returned to the הארון, in the מקום הארון, he faced it,
Tossing the דם הפר in the direction, wherever it hits,
The שחיטה was completed, אחת למעלה ושבע למטה
the כהן would shpritz.

וכך היה מונה, אחת ואחת, אחת ושתיים,
All the way until seven, and he then brings out the שיריים,
The שיעיר לה' was then brought, and the דם הפר was completed,
Its דם to the מקדש הקדשים, where the shpritzing was repeated.

The דם הפר and then the השעיר, now towards the פרוכת he would throw,
First אחת למעלה, and then seven below,
Like a whip, like a מצליף, is what the משנה did mention,
למטה or למטה, was not his real intention.

The two bloods were mixed, together and then,
ויצא אל המזבח, אשר לפני ה',
On the four corners he would smear, but he still wouldn't stop,
Until another seven sprinklings, on the מזבח on the top.

כל מעשה יום הכפורים, in its order and its frequency,
לא עשה ולא כלום, if done out of sequence,
מתנות הדם, or if things are out of order,
Always back to the beginning of that series, a new animal he will slaughter.

The שעיר המשתלח had been standing, since the גורל was fulfilled,
What if it died in the interim, or the דם of the שיעיר לה' spilled,
נשפך הדם, or should the משתלח succumb,
מת המשתלח, ישפך הדם.

Now סמיכה on the משתלח, and וידוי was cited,
Everyone would kneel and fall, when the המפורש was recited,
May the sins of the nation, rest on this animal instead,
ברוך שם כבוד מלכותו, לעולם ועד.

The משתלח was led away on a ramp, so no one would get hurt,
As he headed towards the cliff, in the middle of the de-sert,
מלוה יקירי ירושלים, escorted them, they were מלוה,
At each stop they'd prepare food, a drink or a קאווע.

Two strips were tied, made from wool of red,
One tied to a rock, one tied to its head,
The שיעיר was torn to many pieces, too many for countin',
As it was pushed and then rolled, halfway down the mountain.

May our learning fulfill, and שפתינו, ונשלמה פרים שפתינו,
With the return of the המקדש, עבודת בית המקדש, במהרה בימינו,
סלח נא לעון העם הזה, כגודל חסדך,
ויאמר ה', סלחתי כדברך.

A ספר תורה was then opened, גדול לקרות, בא לו כהן גדול לקרות,
אחרי מות, ואך בעשור, in addition to מות,
פרשת פנחס, was too far apart, ובעשור,
יותר ממה שקראתי, I am now reading by heart.

Moving along quickly, as the people shouldn't wait,
His ברכות were recited, a total of eight,
על התורה ועל עבודה, ועל ההודאה and מחילה,
על המקדש ועל ישראל, ועל הכהנים and שומע תפלה.

Onto בגדים of gold, אילו ואת איל העם,
A מחלוקת when he brought the seven כבשים, less than one year old,
Changing to לבן, בגדי לבן, to go back within,
To retrieve the ומחתה כף, from ולפנים.

Onto בגדים of gold, אילו ואת איל העם,
A מחלוקת when he brought the seven כבשים, less than one year old,
Changing to לבן, בגדי לבן, to go back within,
To retrieve the ומחתה כף, from ולפנים.

קידוש ידים, בגדי זהב, and then יהב,
Before being מקריב, קטורת, קטורת מוקריב,
ויום טוב היה עושה, a celebratory feast,
When he came back from the קודש, with his health and in peace.

חמשה עניים, איסור, of יום הכפורים,
שיעורים, שתיה and אכילה, both with unique שיעורים,
עניו נפש, for eating, for כותבת הגסה,
חצי שיעור, what's the status of drinking, מלא לוגמיו.

בתשעה לחדש בערב, is what the פסוק professes,
The need to add to the tenth, the ענין of תוספת,
כל האוכל ושונה בתשיעי, דרשה we learned,
ועשירי יום הכפורים, מעלה עליו הכתוב כאילו.

Even with all the יום הכפורים, עבודת יום הכפורים, is סליחה a given,
Does יום הכפורים need תשובה, in order to be forgiven,
האומר אחטא ואשוב, is not a good maneuver,
אין מספיקים בידו, לעשות תשובה.

כיון שעבר עבירה ושנה, twice the sin he committed,
נעשה לו כהיתר, to him it has become permitted,
עבירות שבין אדם למקום, יום הכפורים מכפר,
שבין אדם לחברו, עד שירצה.

תולה, stem, יום כפור and תשובה,
But not for one who is עובר ה', on עובר ה',
Whether done מיראה from fear, or מאהבה that Hashem is beloved,
גדולה תשובה שמגעת, עד כסא הכבוד.

הדרן עלך מסכת יומא, והדרן עלן,
לא נתנשי מנך מסכת יומא, ולא נתנשי מן,
הערב נא ה' אלוקנו, מאיבי תחכמני מצותך,
יהי לבי תמים, לעולם לא אשכח פקודיך.

May our learning fulfill, and שפתינו, ונשלמה פרים שפתינו,
With the return of the המקדש, עבודת בית המקדש, במהרה בימינו,
סלח נא לעון העם הזה, כגודל חסדך,
ויאמר ה', סלחתי כדברך.